

[S. Rasmussen.]

gælde for mange andre Forhold —, at man her i Landet er kommet ind paa alt for detaillerede Bestemmelser af Lovgivningsmagten, og jeg forstaar godt, at med Hensyn til et Erhverv som Fiskeriet, der drives paa saa mange forskellige Maader og efter flere forskellige Metoder, er en Lovgivning meget vanskelig, hvilket ogsaa fremgaar af, at der, selv om det er rigtigt, at dette Lovforslag i store Træk har faaet Tilslutning fra Fiskeriforeningen, dog ikke er fuld Tilfredshed med denne Lovgivning blandt Fiskerne, og det vil vist være meget vanskeligt at tilfredsstille alle. Jeg vil dog tro, at der ved disse Forslag i nogen Maade er truffet det, som efter min Mening er „de store Linier“. Jeg synes, at Hovedspørgsmaalet i Fiskeriforslagene er det, som ogsaa blev nævnt af det ærede 2det landstingsvalgte Medlem, om Forholdet mellem de faste og de bevægelige Redskader. Her er det vel egentlig, den store Gnidning findes, og jeg tror, at man meget vanskeligt kan faa den bort, thi hvad der kan gælde det ene Sted, vil ikke passe det andet — det gælder om Stedet, det gælder om Redskaberne, det gælder i mange Forhold.

Jeg skal, som sagt, ikke gaa i Detailler. Hvad angaar § 7 i Saltvandsfiskerilovforslaget, den Paragraf, som omhandler Aalegaardsretten, er jeg ikke uenig med dem, der har sagt, at der maaske trænges til en Afløsning paa dette Omraade. Men jeg forstaar godt Ministerens Betæneligheder, for jeg tror, at her ligger Vanskeligheder. Der er en lille Sætning her, som vi fra vor Side gerne vilde have forandret. Der er Tale om Aalegaardsnavn og Aalegaardsovernavn, og saa staar der, at de af Navn eller Overnavn trufne Afgørelser ikke kan indbringes for Domstolene. Jeg skal ikke her anke over Nævnenes Afgørelser, men jeg synes, at i al Almindelighed vilde det være rigtigt, at enhver Sag, der drejer sig om større Værdier, kunde komme til Behandling for Domstolene, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, om der ikke her kunde ske en Ændring i Lovforslaget, som jo allerede har gennemgaaet en saa vidtløftig Behandling i det andet Ting.

Efter at jeg har omtalt dette, skal jeg kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger om Ferskvandsfiskeri. Det er jo rigtigt, som det er sagt, at det ikke har saa stor Betydning som det andet, men at det dog ogsaa kan have Betydning, er

jo klart. Jeg er ogsaa af den Mening, at den Bestemmelse, vi har i Saltvandsfiskeriloven, hvorefter Gedderne er fredet en Maaned, maa overføres til Ferskvandsfiskeriloven. Jeg vil gerne give min Tilslutning til den Tanke, som blev udkastet af den ærede Ordfører for Venstre (Gisselbæk), at der, hvor man vil drive en mere rationelt Fiskerimaade, maa være en Undtagelse her.

De to foregaaende Talere var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde være Kommunalbestyrelsen eller to af Retten udnævnte Mænd, der afgør, hvor Fiskerne kan have Tørrepladser o. s. v. De to Talere troede, det var bedst, om det blev Kommunalbestyrelsen. Jeg tør ikke udtale mig med Bestemthed, men jeg er ikke sikker paa, at det er rigtigt. Jeg kunde godt tænke mig, at det var vanskeligere for Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor de interesserede Parter bor, at træffe en rigtig Afgørelse end for to af Retten udmeldte Mænd, der ikke paa den Maade er interesserede som maaske nogle i Kommunen boende Mænd, og jeg tænker, det er Grunden til, at denne Bestemmelse er sat ind i Lovforslaget.

Med disse korte Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagene til videre og hurtig Behandling her i Tinget.

Hans Nielsen: Det er blevet udtalt, at de foreliggende Lovforslag er meget detaillerede, og det er rigtigt. Man lovgiver her om mange Forhold og har jo allerede lovgivet om dem før. Det kan gerne være, at det havde været bedre, som den højtærede Minister udtalte i sin Fremsettelsestale, om man havde Hovedregler i Loven og saa havde Resten ordnet ved Vedtægt og Regulativ. Men nu *har* vi jo de detaillerede Lovregler, vi er inde i dette Spor, og jeg forstod, at den højtærede Minister mente, at vi skulde blive staaende derved. Undvære disse mange Bestemmelser, som er optegnet i Lovforslaget, kan vi ikke, navnlig ikke Fredningsbestemmelserne; det vilde gaa galt med Fiskeriet, hvis man ikke havde disse Bestemmelser. Det er nødvendigt for at bevare Yngelen, at der er Pladser og Tider hvor Fiskene er fredede. Jeg synes ogsaa, det er i Fiskernes egen Interesse, at disse Fredningsbestemmelser overholdes, for ellers vilde det gaa tilbage for Fiskeriet. Jeg tror ogsaa, man kan sige, at Fiskerne nu til Dags er anderledes forstaaende overfor dette Spørgsmaal end før, og derfor er det vist nu lettere, end det fordem har